

జయకుమార్ పిక్చర్స్ వారి...

ప్రదర్శన

సమీక్ష

మహావీర

భీష్మసేన

తెలుగు

కథా సంగ్రహము

మన భారతదేశమందు పిన్న పెద్దలందరిచేత మహా పవిత్రగాధగా పరిణమించ బడుతున్నది, మహాభారతగాధ: మహాభారతం ఏ రూపంలో వినినా, కనినా ప్రజలకు సకల వున్యాలు లభిస్తాయని ప్రతీతి.

పాండవుల శక్తిసామర్థ్యాలను చూచి దుర్యోధనుడు తుక్కాసనుడు మొదలైన కౌరవులు చిన్ననాటినుండి అసూయపడుతూనే వున్నారు. ఆ అసూయవల్లనే పాండవులు పెద్దవారైన తర్వాత దుర్యోధనుడు తన తండ్రి ధృతరాష్ట్ర మహారాజుకు సచ్చెప్పి, పాండవులను లక్కయింటికి పంపించాడు. ఆ లక్కయింటిని అర్థ రాత్రివేళ దహించి పాండవులను నాశనం చెయ్యాలని దుర్యోధనుడు యత్నించగా ఆ పన్నాగాన్ని అంతకుముందే గ్రహించిన మహాబలుడు భీముడు తన సోదరులను తల్లి కులతీదేవిని కాపాడాడు.

ఆ తర్వాత తనను వధించవచ్చిన హితింబాసురునితో పోరాడి భీముడతన్ని సంహరించాడు.

పాంచాలదేశ యువరాణి ద్రౌపది స్వయంవరం ప్రకటన విని, పాండవులు, బ్రాహ్మణ వేషధారులై వెళ్ళగా, అర్జునుడు అవలీలగా మత్స్యయంత్రాన్ని కొట్టాడు. తల్లి మాటప్రకారం పాండవులు ద్రౌపదిని వివాహమాడారు.

పాండవులు సజీవంగానే ఉన్నారని తెలుసుకున్న ధృతరాష్ట్రుడు. వారి నాహ్వానించి ఇంద్రప్రస్థ పురాన్నిచ్చి ఎలుకొమ్మని చెప్పాడు. ఆ సందర్భంలో మయసభను దర్శించిన దుర్యోధనుడు నీరులేనిచోట నీరువునట్లు, ఉన్నచోట లేనట్లు భ్రమ పడ్డాడు. అతన్ని చూచి ద్రౌపది నవ్వింది.

ఆ నవ్వు అవమాన జ్వాలయై అతని హృదయాన్ని దహించింది. అందుచే కనుని ప్రోత్సాహంతో దుర్యోధనుడు పాండవులను తన రాజ్యాని కాహ్వానించి, సత్కరించి, ధర్మరాజుచేత జూదమాడించి పాండవుల సర్వస్వాన్నీ గెలుచు కున్నారు.

అహంకారీయైన దుర్యోధనుడు ద్రౌపదిని బలవంతంగా రప్పించి నిలకడ సభలో వలువలూడదీయ ప్రయత్నించగా, ఆ కృష్ణ పరమాత్ముడు ఆమె అభిమా నాన్ని కాపాడాడు.

సరాజుతులైన పాండవులు అడవులపాలై పండ్రెండేండ్లు గడిచి, అజ్ఞాత వాస సమయంలో విరాటరాజు కొలువులో చేరారు.

బృహన్నల అను పేరుతో ఉత్తరకు నాట్య విద్య గ్రహితున్న అర్జునుడు ఆమె అభిమన్యుని ప్రేమిస్తున్నదని గ్రహించి సంతోషించాడు.

ఆ రాజ్యపు నైన్యాదిపతియైన కీచకుడు కామాంధుడై ద్రౌపదిని బలాత్కరించ ప్రయత్నించగా భీము డతన్ని సంహరించాడు.

పాండవులు విరాటరాజు కొలువులో ఉన్నారని అనుమానించిన దుర్యోధనాదులు ఆ రాజ్యంపై దండెత్తి వచ్చి ఉత్తర గోగ్రహణం జరుపగా అర్జునుడు ఉత్తరునికి సారథిగా వెళ్ళి కౌరవులను పారద్రోలాడు.

అజ్ఞాతవాసం ముగిసిన తర్వాత శ్రీ కృష్ణుడు రాయభారిగా వెళ్ళి ఎంత అర్థించిననూ కౌరవులు బదూళ్ళయినా పాండవుల కివ్వ నంగీకరించలేదు.

మహాభారతయుద్ధంలో శకుని, కర్ణ, దుశ్శాసన దుర్యోధనాదులు ఏ విధంగా సహరించబడినదీ, పరమాత్ముడు ఏ విధంగా అర్జునునికి గీతోపదేశం చేసినదీ, దుష్ట శిక్షణ శిక్ష రక్షణ జరిగి అఖరికి పాండవులు ఏ విధంగా పట్టాభిషిక్తులైనదీ మీరే చూడండి, అనందించండి.

పాటలు

పాట నెం. 1

రచన : అనికెట్టి

పాడినది : పి. లీల

త్రాపది : ఈ జగతి నరజాతి నీతే నశించెనో ;
 పాపులే పతివ్రత పడువును దోచేరో ;
 పాపాణలె మారోదన విని కంపించే ;
 మనుష్యులే కఠోర కర్మక హృదయులై నారో ;

పాప భీతి మానవ నీతి —
 తాతావని లేవో ;
 శాంతం నీ నైజగుణమే ;
 సత్యం నీ మహా వ్రతమే ;
 వినరేలా పత్ని దీన రోదనా ;
 తమకు ధర్మమా ;
 పగవారినే జయించు
 నీ భుజబలం వీగినదో ;
 అ సహాయులనే రక్షించు
 నీ గదయే విరిగెనో ;
 ముల్లోకము లేలగ●
 ఓ వీర విజయా ;
 నీ విల్లేది . విజయనీ శౌర్యమేది ;
 పలుకవేలా ;

అ సహాయుల కండగా నిలుచు వేంకటేశ్వరా ;
 నీల ఈ పరీక్ష ? ఈ దుస్సహపరీక్ష ;
 గతిలేని అనాధ అ క్రందన వినరాదా ?
 కరుణతో కానవో
 నమ కావగ రావో
 కృష్ణా : కృష్ణా : కృష్ణా : కృష్ణా ;

పాట నెం. 2

తచన : అ ని శె ట్టి

పాడినవారు : ఘంటసాల

వందన మిదె నటరాజా ! - అభి
 వందన మిదె నటరాజా ! - నీవు
 నటియించ భువనాలె పులికించులే !
 సంద్రములా నదులు వన సీమలే
 హిమ గిరి స్వంగములె నీతో సర్పించులే !

హృదయములా నరుల వాదనములా
 వవలాస్య సవిలాసం ఉదయించులే !

సౌందర్యముల నిధి నీ శోభమే - మారు
 సున్నిత సుకుమార లావణ్యమే !
 నీ పదముల సాగు నవ్వరులే !
 పెదవులు చిలికించు స్వరములలే !
 నాట్యములో వెలయు నవస్వర్గమే ! - దివ్య
 గానము రస రాజ్య సోపానమే !
 ప్రకృతే ప్రణయ రాశియై

మధుర హృదయమే
 బహుమతిచ్చునులే !

అకసములో అవనిలో - ఒక అభిషేకించె
 ప్రణయ రాగమో ప్రళయ రావమ్మో ధించెనే
 జగతిలో సృష్టి ఇదే స్థితి ఇదియే లోమాయెనే
 అనంతమగు లీలను గాంచి

నీ గొనెనే

సకల జగములో హోయనగ యూ
 జనుల ఎదలు నిన్నే కొలువ
 వందనమిదె నటరాజా !

పాట నెం. 3

రచన : అనిశెట్టి

పాడినవారు పి. లీల

ఉత్తర : చెలి నిన్ను విలిచేనులే - నాతో
 మోహము తెలిపేనులే ;
 గాంధీవి తనయుండు యువరాజులే
 నా ఆశలనే మదించు రే రాజులే
 మా వీరుడే సుకుమారుడే
 నను వీడి మనలేని గుణజీవుడే
 నా కలలో కలసి వలవించులే
 తనువును కరగించులే ;
 కన్నులకూ ఎప్పుడు కనరాడులే
 నా సుఖమే వగటి కలయౌనులే ;
 వ్రేయ హృదయమే ఎంతో ఫలవించులే
 ముద్దులొలుకు సఖుని మోము చిందిన
 తులందు పండె చేదే
 10 ప్రేమయో నవస్వర్గమో
 న్నె లేత మనసు వరించునాహో

పాట నెం. 4

అట్టి పాడినవారు : వసంత్ అండ్ బృంతం

నీ గర్లోకముల జయించు భూపాలా నందగోపాలా
 ములైనుకృష్టా : నీ మహిమ కొనియాడ తరము కాదులే
 ఓ వీరమునీవేలే కృష్ణా : కృష్ణా స్వాగతమూ ;
 నీ విల్లేడిడు తుంటరియై
 పలుకవేతినగ జూచెనులే

శక్తిం యశోద కనుల ముందు నిలిచేవే ;

అ సహాయుల కగోచీ అనుదినమూ
 వీల ఈ పరీక్ష ? ను లారగించే - ముదితలను మోసగించే
 గతిలేని అనాధ ఆశలే అవియే కృష్ణ లీలలే ;
 కరుణతో కానవో స్థా - స్వాగతమూ ;
 నను కావగ రావో డతులంతా జలకమ్ము లాడినంత
 కృష్ణా : కృష్ణా : క్కని పడతులంత జలకమ్ము లాడినంత

మగ వీరుడవో - మన చోరుడవో

చీరలనే దొంగిలించెనే :

క్రూరుడైన క్రూరమైన నాగుడాము కాళింగని కూర్చెనులే

కంసుని వధియించెనులే

కోరన : ఆహా - కృష్ణా స్వాగతమూ !

పాట నెం. 5

రచన : అనిశెట్టి

పాడినవారు : ఘంటసాల

ధర్మ మూర్తులగు

కర్మ వీరులకు

జయము నిశ్చయము గదా!

సత్య దూరులకు

స్వార్థపరుల కప

జయమే తధ్యము గదా :

సమరమనెడు దు

స్వప్నము నుండి

జగము మేలుకొన్న రేడా !

చాత్రి యంతటా

ధర్మజ్యోతి

వెలుగు కాలమేరాదా !

భ్రాతృప్రేమనె భగ్నమొనర్చిస

పావచింతకూ ఫలితమిదే

మానవాళికే మహిత నీతియో

మహా భారత గాథ ఇదే !

మహా వీరుడో భీష్ముడె కూలె

అభిమన్యుడు, కర్ణుడు, ద్రోణుడు కూలె

శకుని నశించె, దుక్కాసనుడు గతించె

క్రూరుల రక్తంతో పాంచాలి కురులను అభిషేకించె

వరమాత్ముడు ఆనాడే శాంతిని ప్రబోధించెనే

యుద్ధమున కొడుకులమూక సిద్ధమాయెనే

హస్తినాపురం దుస్థితి పాలాయెనే !

అహంకారమే దుర్యోధనుని ఆహుతి గొనెనే

మానవాళికే మహిత నీతియో

మహాభారతగాథ ఇదే.

తారాగణం

టి. కె. భగవతి	—	దుర్యోధన
పాల్ శర్మ	—	భీమసేన
అశోకన్	—	కర్ణ
నరసింహభారతి	—	కృష్ణ
వి. నాగయ్య	—	ధృతరాష్ట్ర
జయశ్రీ	—	ద్రౌపది
ఎల్. విజయలక్ష్మి	—	ఉత్తర

★ సాంకేతికవర్గం ★

మాటలు — ఎలు :	అనిశెట్టి
నేపథ్యగాయకులు :	వి. తీల, ఘంటసాల, రాఘవులు
సంగీతం :	ఘంటసాల
ఫోటోగ్రఫీ :	ఇ. ఎన్. బాలకృష్ణ
సౌండు :	ఇ. బి. జీవా
ఎడిటింగ్ :	సె. హరిరావు
ఆర్ట్స్ :	ఇ. శ్రీనివాసన్
దర్శకత్వం :	ఎన్. ఎ. సుబ్బరామన్